

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (1)

ای آنانکه ایمان آورده اید نگیرید دشمنان مرا و دشمنان خود را دوستان می افکنید به سوی
ایشان به دوستی و به یقین نامعتقد شدند به آنچه آمد شما را از حق، بیرون می کنند پیغمبر
را و شما را آنکه ایمان می آورید به خدا پروردگار شما، اگر بودید بیرون شده (برای)
جهادی در راه من و طلب رضامندی من. می فرستید پنهانی به سوی ایشان به دوستی و من
داناترین ام به آنچه پنهان می کنید و آنچه آشکار می کنید. و کسی که می کند این را از شما
پس به یقین گم کرد راه راست. (1)

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوْا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوْءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
(2)

اگر دست یابند بر شما، باشند برای شما دشمنان و می گشایند (و دراز می کنند) به سوی
شما دست های ایشان را و زبان های ایشان را به بدی و دوست داشتند که اگر نامعتقد شوید.
(2)

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (3)

هرگز نمی دهد نفع شما را خویشاوندان شما و نه فرزندان شما. روز قیامت می کند (خدا)
فیصله میان شما. و خدا به آنچه می کنید بینا است. (3)

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءَاؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَحَدَّهُ- إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَّبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا
وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ وَاللَّيْلِ الْمَصِيرُ (4)

به یقین بود برای شما نمونه نیکی در ابراهیم و آنان همراه او چون گفتند برای قوم ایشان:
هرآئینه ما بی تعلیم از شما و از آنچه می پرستید از غیر خدا، نامعتقد شدیم ما به شما و پیدا

شد میان ما و میان شما دشمنی و کینه ورزی همیشه تا اینکه ایمان بیاورید به خدا یگانه او را مگر سخن ابراهیم برای پدر او: البته آمرزش خواهم خواست برای تو و نمی توانم برای تو از خدا از چیزی؛ پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم ما و به سوی تو رجوع کردیم ما و به سوی تو است باز گشت. (4)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَ اغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا **مَسِي** إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (5)

پروردگار ما نساخ ما را آزمایشی برای آنانکه نامعتقد شدند و بیامرز برای ما پروردگار ما؛ هر آینه تو، تویی غالب، نهایت هوشیار. (5)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (6)

البته به یقین است برای شما در آنها نمونه نیکی برای کسی که است امید می کند خدا را و روز آخرت را. و کسی که رو گردان می شود پس هر آینه خدا او است بی نیاز، ستوده شده. (6)

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَ اللَّهُ قَدِيرٌ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (7)

نزدیک است خدا آنکه بسازد میان شما و میان آنهایی که دشمنی کردید از ایشان دوستی. و خدا است توانا. و خدا است آمرزگار، با رحم. (7)

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (8)

نمی کند منع شما را خدا از آنان که نکردند جنگ شما را در باره دین و نکردند بیرون شما را از سرزمین (خانه) های شما آنکه نیکی کنید به ایشان و عادلانه رویه کنید به سوی ایشان. هر آینه خدا دوست می دارد عادلانه رویه کننده گان را. (8)

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَ ظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (9)

جز این نیست که منع می کند شما را خدا از آنان که کردند جنگ شما را در باره دین و بیرون کردند شما را از سرزمین (خانه) های شما و یاری کردند بر بیرون کردن شما از آنکه دوستی کنید با ایشان. و کسی که دوستی می کند با ایشان پس آنها ایشانند ستم گاران. (9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ صلى الله أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ صلى فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ صلى لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ صلى وَءَاتُوهُنَّ مَّا أَنْفَقُوا وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَ لَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَ اسْأَلُوا مَّا أَنْفَقْتُمْ وَ لَيْسَ لَكُم مَّا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ صلى حُكْمُ اللَّهِ صلى يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (10)

ای آنانکه ایمان آورده اید و قتیکه آمد به پیش شما زنان ایمان آورنده مهاجر پس آزمایش کنید ایشان را؛ خدا است دانا ترین به ایمان این زنان؛ پس اگر دانستید ایشان را زنان ایمان آورنده پس بر نگردانید ایشان را به سوی نامعتقدان؛ نیستند این زنان حلال برای ایشان و نه ایشان می شوند حلال برای این زنان؛ و بدهید ایشان (نامعتقدان) را آنچه خرچ کردند. و نیست ملامتی بر شما آنکه نکاح کنید این زنان را و قتیکه دادید ایشان را مهر ایشان را. و نکنید نگاه به نکاح زنان نامعتقد را و طلب کنید آنچه خرچ کردید شما و باید طلب کنند آنچه خرچ کردند ایشان. این است حکم خدا؛ می کند (خدا) حکم میان شما. و خدا است دانا، نهایت هوشیار. (10)

وَ إِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنْفَقُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي - أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (11)

و اگر رفت از شما چیزی (کسی) از همسران شما به سوی نامعتقدان پس مسلط شدید پس بدهید آنان را که رفت همسران ایشان مانند آنچه خرچ کردند. و بپرهیزید (خشم) خدا را آنکه شما به او ایمان آورده اید. (11)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى - أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَ لَا يَسْرِقْنَ وَ لَا يَزْنِينَ وَ لَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَ لَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَ أَرْجُلِهِنَّ وَ لَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ صلى إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (12)

ای پیغمبر و قتیکه آمد به پیش تو زنان ایمان آورنده که بیعت می کنند ترا بر آنکه نمی سازند شریک به خدا چیزی را و نمی کنند دزدی و نمی کنند زنا و نمی کشند فرزندان ایشان را و نمی آیند به پیش تو با تهمتی بر بافته آن را میان دو دست ایشان و پا های ایشان و نمی کنند نافرمانی ترا در کار نیک پس بیعت کن با ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان خدا را؛ هر آئینه خدا است آمرزگار، با رحم. (12)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ (13)

ای آنانکه ایمان آورده اید نکنید دوستی گروهی را که خشم کرده است خدا بر ایشان، به یقین
نا امید شدند از آخرت مانند آنکه نا امید شدند نامعتقدان از اهل قبر ها. (13)